

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

Na mocy art. 2 p. 24 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. P. № 63 poz. 371) zarządzam, co następuje:

Art. 1. Wydawanie urzędowych świadectw zdrowia należy do obowiązków państwowych urzędów administracyjnych I instancji.

Art. 2. Urzędowe świadectwa zdrowia mogą być wydawane również przez państwowe urzędy administracyjne II instancji.

Art. 3. Na pisemne żądanie wszelkich władz państwowych urzędy w art. 1 niniejszego rozporządzenia wymienione obowiązane są wydawać wszelkie urzędowe świadectwa zdrowia bezpłatnie, przysyłając je bezpośrednio do tej władzy, która wydania świadectwa zażądała.

Art. 4. Na prośbę osób zainteresowanych urzędy wymienione w art. 1 są obowiązane, a urzędy wymienione w art. 2 mogą wydawać wszelkie urzędowe świadectwa zdrowia, jeżeli świadectwa te mają być przedłożone władzom państwowym z obowiązkowym oznaczeniem w tych świadectwach celu, na jaki były wystawione.

Świadectwa powyższe urzędy wydają badanym za pobraniem na korzyść lekarza badającego 20 mk., jeżeli zainteresowany zgłasza się do urzędu i 30 mk., z dodaniem kosztów przejazdu, jeżeli lekarz urzędu dla wydania świadectwa musi odwiedzić zainteresowanego.

Art. 5. W razach, kiedy dla wydania urzędowego świadectwa zdrowia koniecznym byłoby dokonanie badania przez specjalistę, urząd winien oświadczyć o tem na piśmie władzy, która zażądała wydania świadectwa (art. 3) względnie osobie zainteresowanej (art. 4).

Art. 6. Wzbronionem jest wydawanie urzędowych świadectw zdrowia osobom, podlegającym poborowi wojskowemu, lub będącym w czynnej służbie wojskowej, o ile świadectwa te mają być przedłożone władzom poborowym, lub wojskowym bez żądania ze strony tych władz.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy urzędowych świadectw zdrowia dla kandydatów do służby państwowej oraz dla osób, pozostających na służbie państwowej, a zgłaszających się dla zbadania celem: a) otrzymania urlopu z powodu choroby, b) przyznania emerytury, c) przyznania odszkodowania z powodu utraty zdrowia podczas lub z powodu pełnienia obowiązków służbowych, d) reaktywowania do służby po spensjonowaniu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze b. zaboru rosyjskiego i Małopolski.

Warszawa, dn. 1 lipca 1920 r.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *W. Chodźko*